

medens det, som er paakrævet, er at bidrage til at komme saa hurtigt og saa let igennem den som paa nogen Maade muligt.

Christmas Møller: Jeg skal ikke paa nogen Maade følge i den højtærede Ministers Fodspor og komme ind paa en almindelig økonomisk Debat. Til de Bemærkninger, som den højtærede Indenrigsminister gjorde, skal jeg kun sige, at jeg kunde godt have Lyst til at faa en lille Smule at vide om den overordentlige Forhandlingsvillie, som Venstre viste i forrige Rigsdagssamling overfor Socialdemokraterne Arbejdsløshedsloven vedrørende. Jeg tror ikke, at denne Forhandlingsvillie var større end den, der blev vist fra det konservative Folkepartis Side; men hvis Forholdet er dette, at den højtærede Indenrigsminister og Venstre udenfor de Forhold, jeg kender, har vist en overordentlig Forhandlingsvillie, saa er dette en Nyhed, jeg kunde fristes til at sige: en politisk Nyhed, som det kunde være af Interesse at faa lidt at vide om.

Man kan sige sig selv, at da det kun er ca. et Fjerdingaar siden, den gældende Arbejdsløshedslov blev givet, vil man ikke fra det Partis Side, som jeg tilhører, være med til at ændre et fundamentalt Punkt i denne Lov. Da de Konservative og Venstre gennemførte Arbejdsløshedsloven i den nye Skikkelse, saa gjorde vi det meget vel vidende, at Forholdene paa en Række Punkter vilde blive vanskelige. Jeg skal ikke her i Dag paa nogen Maade komme ind paa en Drøftelse af hele den økonomiske Situation og af de Foranstaltninger, der skal træffes heroverfor. Det Spørgsmaal har paa mit Partis Vegne vor Gruppeformand og Ordfører udtalt sig om ved Finanslovens første Behandling, og det vil utvivlsomt være naturligt og rigtigt, at den fortsatte Behandling af hele dette Spørgsmaal føres dér, men jeg maa her ved denne Lejlighed have Lov til at minde om, at da vi gik med til at ophæve den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, skete dette paa den Maade, at det konservative Parti forinden havde stillet Forslag om, at man skulde oprette en alle Arbejdsløsheds-kasser omfattende Krisekasse — en Foranstaltning, som for det Tilfælde, at man var skredet til den, havde kunnet bringe Hjælp til alle —, men da man saavel fra Venstres som fra anden Side modsatte sig dette Skridt, fik vi indført i Loven de Bestemmelser om Krisekasser, som vi nu har. Disse Krisekasser førte man fra Socialdemokratiets Side en overordentlig stærk Agitation imod, idet man sagde, at

det var en Vej, som aldeles ikke kunde benyttes. Nu ser man af det ærede Medlem Hr. Einer Jensens Tale, at der dog er oprettet Krisekasser, som omfatter 43 000 Arbejdere, altsaa et dog ikke helt ringe Tal. Jeg skulde tro, at det havde været forstandigt og rigtigt, om man i videre Udstrækning havde animeret til at benytte den Lov, vi har.

Da man gav Loven, var man endvidere klar over, at der vilde komme ikke ubetydelige Vanskeligheder, og nu har man fra forskellig Side sagt — Socialdemokraterne har sagt det, og fra anden Side siges det ogsaa —, at vi fører en Politik, hvorigennem vi tager Vanskelighederne fra Staten og lægger dem over paa Kommunerne, først og fremmest paa Bykommunerne. Med Hensyn til de Foranstaltninger, som en Række Bykommuner i den sidste Tid har truffet, er jeg enig med den højtærede Indenrigsminister i, at hvor man har faaet Arbejder sat i Gang, er dette et utvivlsomt Gode. Vi kan sikkert alle være enige om — hvordan vi end ser paa det økonomiske Spørgsmaal —, at Arbejdsløshed er en overordentlig stor Ulykke; de Foranstaltninger, som nu træffes rundt omkring i Kommunerne til Mildnelse af Arbejdsløsheden, hviler paa et Grundlag, som efter den Opfattelse, som de Konservative gør gældende, er rigtigere og forstandigere end det Grundlag, som Mildnelsen af Arbejdsløsheden ved Udbetaling af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse hvilede paa; naar man derfor retter de Angreb mod den nye Arbejdsløshedslov, som man gør, saa siger jeg, at disse Angreb er i hvert Fald paa det Omraade ikke rigtige.

Naar det f. Eks. i de Bestemmelser, som er truffet i Svendborg, hedder, at enhver, der vil have Understøttelse, har Pligt til i videst muligt Omfang at virke for at opnaa Beskæftigelse i By eller paa Land ved hvad som helst for en rimelig Løn, altsaa ogsaa udenfor sit egentlige Fag, saa kan man diskutere, om det er forstandigt eller rigtigt at give saadanne mere generelle Regler for Udbetaling af Hjælpekasseunderstøttelse, men man kan ikke diskutere, at det ud fra den Opfattelse, som ogsaa det konservative Parti har gjort gældende, er en forstandigere Regel, der her er blevet gennemført, end den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelsesregel, som vi havde.

Jeg skal, som sagt, ikke komme ind paa den almindelige Drøftelse af Lønsørgsmaalet, som her er ført, men kun sige, at